

Indië of het verdriet van Moeder Dao

1 januari 1995

Auteur: Jacques de Vroomen

Volume: 05

Nummer: ?

Pagina's: 40

Documenten

- [tsjip_jrg05_062.pdf](#)

jacques de vroomen indie of het verdriet van moeder dao moeder dao stierf en haar as vulde de kloven en spleten in de bergen en ook de aarde in de dalen werd bedekt met haar as en uit die as werd nieuw leven geboren ook de mensen die dus al lemaal broeders en zusters zijn de slotwoorden van moeder dao de schildpadgelijkende een bijzondere documentair e ove r nederlands indie regisseu r vincent monnikendam bekeek 120 uur nitraatfilm documentair materiaal over onze oost uit de periode 1900 1940 resultaat een nieuwe documentaire van anderhalf uur een indrukwekkend maar vooral onthullend produkt als kinderen van moeder dao zijn we allemaal zusters en broe ders di e slotzi n va n d e fil m va n monnikendam vorm t ee n schrijnend contrast met de beelden die aan deze afsluiter vooraf gaan geen film over broeders en zusters maar over meesters en slaven de meesters de nederlandse kolonial e overheersers mannen in onberispelijke witte kostuums hun bezigheden van dien aard dat er weinig kans is dat de onberispelijke witheid door vlekken ontsierd wordt hun vrouwen chique gekleed bezi g met kinderen o f ee n glimlachend e decoratie o p parties veel stoelen heel veel zittende nederlanders tempo doeloe mannen gebaren druk naa r inlanders die op het veld een strakk e lij n vormen met ontblote zwetende bovenlijven of zij controleren in de fabriek of toasten in de club doorlopend gewichtig soms zijn die mannen missionaris met baard en toog weggelopen uit de missieboekjes bij de verkondiging van het christelijk geloof gaan deze mannen op dezelfde manier te werk als hun landgenoten op de plantages of in de fabrieken veel nadrukkelijke geba ren en zichtbaar geirriteer d wannee r de instructie niet feilloo s werkt wanneer zo n kleine wilde bijvoorbeeld moeite heeft met het christelijk kruisteken een stomme film je ziet wel monden bewegen maar hoort nooit iemand praten en juist omdat het geluid ontbreekt worden be wegingen en gebarentaal uitermate sprekend zwoegende indo nesiers en toekijkende nederlanders tot verdriet van moeder dao een prachtige film voor het onderwijs als illustratie bij geschie denislessen over ons koloniale verleden of als beeldverhaal naast indische literatuur beelden waar bij taal volledig overbodig is en waar je een gevoel van diepe schaamte aan over-

